

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 114.

Tolvte Session.

48de Møde.

Fredagen den 14de December, Kl. 6 $\frac{1}{2}$ Aften.

(Fortfat.)

Willing (fortfat): Læger man det praktisk, som det er, ville de Fleste af Hensyn til deres Stilling, til Præsten som deres Sjælesørger eller af andre Grunde være udsædte ved at udtale deres Meninger og Anskuelse. Jeg troer, at det er fuldkomment begrundet, at Præsten, naar dette lægges til Grund, vil beholde en Myndighed, som man kun kan ansee for lidet uønskelig. Med Hensyn til det Endringsforslag, som vi have tilladt os at stille, ere vi derved gaaede ud fra, at Præsten, istedetfor at vælge Halvdelen, kun skulde vælge Tredjedelen. Jeg for min Deel havde tænkt paa at stille Præsten som personligt Medlem af Menigheden, men da det er et saa vigtigt Anliggende, have vi troet at burde indrømme ham at vælge $\frac{1}{4}$ af Menighedsraadets Medlemmer. Hvad det andet Punkt angaaer, med Hensyn til Fornhjælpen af Valgene, da er her jo ogsaa foreslaaet en Forandring, nemlig at Menigheden skulde vælge alle de nye Medlemmer, som skulde tiltræde. Den ærede Ordfører fremhævede, at det ikke vilde være Ret, at det ikke vilde gaae godt ved en ny Institution at gjøre saa store Spring, men jeg troer, at Erfaringen har vist, at det kan lade sig gjøre. Seer man tilbage paa, hvorledes de kommunale Bestillinger forvaltedes i Fortiden, for Sogneforstanderstabene bleve oprettede, da vil det jo erindres, at Skoleforstanderne bleve valgte af Skole-

patronen og Fattigforstanderne af Præsten, men da Loven kom ud om, at Sogneforstanderne skulde indtræde i deres Sted, fik hine ikke mere Stemmeret ved disse Valg end for deres egen Persons Vedkommende, ligesaa lidt som de Amtsraad og Sogneforstanderstaber, der siden den Tid ere oprettede, have suppleret sig selv ved Valg, men det er bleven frit overladt til Folket i det Hele. Jeg troer, at dette staaer i Samklang med, hvad der finder Sted ved andre Institutioner, saa at jeg ikke kan andet end paa det Bedste anbefale vort Forslag. Jeg maa endnu, før jeg slutter, tilføie, at i det Dieblik, dette Forslag ikke vedtages, vil det være et væsentligt Punkt, navnlig for mig, til ikke at kunne gaae ind paa Loven.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Ja, hvis dette Forslag vedtages i den Skikkelse, hvori det foreligger, kan jeg ikke gaae ind paa Loven; det vil være i afgjort Strid netop med de andre Institutioner, netop med de andre borgerlige Indretninger, som ellers ere her i Landet. Kan den ærede Rigsdagmand, som sagde, at det saaledes var overladt til almindelige frie Valg at vælge Medlemmerne af Sogneforstanderstabet og Amtsraadet, virkelig paastaae det? Det er jo aldeles ikke Tilfældet. Der har man sørget for at træffe betryggende Foranstaltninger ved Hjælp af Eiendomsforholdene; man har givet de høiest Betsatte en særlig Rettighed til Valget, og det en meget betydelig Rettighed. Det vilde ikke kunne gaae an, det vilde være aldeles upassende her at søge en saadan Betryggelse i Eiendomsforholdene. Det vil jo aldeles ikke